

DE SCHEIDENDE K.N.A.C. VOORZITTER, IR. E. L. C. SCHIFF, AAN HET WOORD

De, begin Maart 70 jaar geworden, praeses van de Koninklijke Nederlandse Automobiël Club, Ir. E. L. C. Schiff, heeft besloten zijn voorzitterschap neer te leggen en het heft van de belangrijke Automobiël Club aan een jonger iemand te geven. Een besluit, dat men respecteren moet, wanneer men weet, dat de Heer Schiff vanaf 1905 in het bestuur zitting heeft en vanaf 1926 voorzitter is. Een besluit overigens, dat geenszins in het belang van de K.N.A.C. is, want de thans scheidende functionaris is — zijn 70 jaren ten spijt — nog jong van hart en hij staat nog ten volle in het praktische leven van het oogeblik.

Wij hebben den Heer Schiff dezer dagen in zijn smaakvolle studeerkamer eenige oogenblikken mogen „uithooren“ over de thans achter hem liggende periode in het K.N.A.C.-bestuur.

„Was U al vroeg een aanhanger van het automobilisme?“

„Ja, ik was al snel erg enthousiast voor de automobiël. In 1897 kwam de eerste auto in ons land, in 1898 werd de K.N.A.C. opgericht, in 1902 werd ik autorijder en lid van de Club, in 1905 deed ik als commissaris mijn intrede in het Bestuur. Deze functie bleef ik bekleeden onder de langdurige voorzitter-periode van Jhr. Mr. R. Sandberg tot Essenberg en na een kort tusschenbewind van Jhr. Mr. E. F. M. J. Michiels van Verduynen werd ik in 1926 met het voorzitterschap bekleed. Ik heb de K.N.A.C. zien groeien van 300 tot 7000 leden; ik heb haar zonder personeel gekend en verlaat haar, terwijl ca. 40 menschen aan de Vijverberg werkzaam zijn. Van een nog onbetekenend lichaam is de K.N.A.C. gegroeid tot een onmisbaren band tusschen de Nederlandsche automobilisten, een autoriteit op haar gebied, welke overal wordt erkend en geraadpleegd. Ik mag zeggen, dat wij momenteel vele resultaten van ons streven zien, een bewijs, dat er tenminste gewerkt is. En dat schenkt veel voldoening. Wij hebben natuurlijk het geluk gehad, dat wij ons op een gebied bewogen, waarvoor de belangstelling steeds en steeds meer groeiende was, zoo zelfs, dat het een geheele omwenteling in de maatschappij teweeg bracht.“

„Hebt U in die beginperiode deze verovering van de wereld door de auto reeds voorzien?“

„Ik persoonlijk heb altijd veel in de automobiël gezien, maar mijn meening werd lang niet door iedereen gedeeld. Er waren dan ook in den beginne veel nadeelen aan de automobiël

verbonden. De snelheid was gering, het waren open wagens, waardoor men volop in de stof zat, mankementen waren talloos, de toestand der wegen lekte heelemaal niet tot rijden aan. Verder werd uit allerlei gronden door velen tegen de auto geageerd. Toen wij b.v. in het begin van deze eeuw op een onzer beroemde propaganda-tochten, zooals Den Haag—Maastricht—Leeuwarden—Groningen, door Staphorst kwamen, werden wij door de vriendelijke bevolking met Mei-takken ontvangen, althans.... om de ooren geslagen. Of een onwillige dorpeling zette den disselboom van zijn wagen dwars over den weg!“

Champagne en emmers

Dergelijke tochten werden nog als heele evenementen beschouwd en het schenken van champagne onderweg was een heel gewoon intermezzo van de tocht. Toen wij voor de eerste keer in Leeuwarden aankwamen met onze „wagens“, legden we de laatste kilometers tusschen twee dikke rijen wuivende en schreeuwende Friezen af. De wijze, waarop ik die keer met mijn auto van Leeuwarden naar huis kwam, zal ik nooit vergeten. Voorbij Zwolle kreeg ik een lekkenden radiator, welke steeds tot bijvullen noopte. Tot de uitrusting van een auto hoorde in die dagen ook een emmer en onze chauffeur sprong steeds met den emmer uit de auto, schepte die uit een sloot vol en vulde daarmee den lekkenden radiator bij. Een sensationele reis is dat geweest!“

„Ook bij het leger was men in den beginne heelemaal niet enthousiast voor de automobiël. Dat was zoo sterk, dat de Minister omstreek 1902 permissie tot het houden van een wegwedstrijd weigerde, omdat hij vreesde daarmee een wapen tegen de automobiël uit handen te geven. Een jaar later — gedurende de spoorwegstaking van 1903 — werd des Ministers zienswijze wel eenigszins gewijzigd, toen hij bemerkte van hoeveel nut de auto's voor het postvervoer waren. Toch duurde het nog tot 1913, voordat het Vrijwillig Militair Automobiël korps voor het eerst aan de legermanoeuvres — toen te Rijssen — deelnam.“

„Langzaam maar zeker breidde zich het arbeidsveld van de K.N.A.C. uit. Op het gebied van den aanleg en de verbetering van wegen hebben wij veel gedaan. In samenwerking met den A.N.W.B. is de bebakening van de wegen verzorgd, het wedstrijdwezen deed in het automobilisme eveneens

zijn intrede, waarbij wij onmiddellijk de organisatie op ons namen. Zooals U weet, krijgt thans Nederland bij Heerlen zijn auto-racebaan. Langzamerhand kwam ook het reiswezen — vooral buitenlandsche reizen — per auto in zwang en dit deed ons besluiten voor onze leden een afdeling te stichten, waar wij voor hen de reisroutes samenstelden en de grensformaliteiten regelden. Deze laatste regeling met de z.g. triptieken werkt zeer goed en wij zijn voortdurend doende om daarin nog verbeteringen te brengen, b.v. wat betreft het betalen van wegenbelasting in het buitenland.“

Verder zijn wij op alle mogelijke gebied werkzaam om den automobilisten op den Nederlandschen weg de grootst mogelijke veiligheid te verzekeren. U herinnert zich ongetwijfeld de Veiligheidsweek, welke wij kortelings hebben gehouden en die een groot succes is geworden. Op dergelijke punten is de K.N.A.C. niet alleen een lichaam voor zijn leden, doch een apparaat, hetwelk ten algemeenen nutte werkzaam is, een streven, dat wij steeds voor oogen hebben.“

Zoo praat de Heer Schiff vol enthousiasme over zijn K.N.A.C., die hem lief is en wier werkzaamheden ten bate van het automobilisme in Nederland hij zoo gaarne in het volle licht stelt.

Het zal den Heer Schiff dan ook niet gemakkelijk vallen, wanneer hij eenmaal zijn functie heeft neergelegd en niet meer in zoo'n innig contact tot de K.N.A.C. staat. Men raakt immers gehecht aan de zaak, waaraan men zo lang zijn krachten heeft gegeven. Gelukkig echter wordt de band tusschen de K.N.A.C. en den Heer Schiff niet geheel verbroken, doordat de laatste zitting blijft houden in de Commissie van Overleg voor We' en waarschijnlijk in het Centraal Bureau voor de Afgifte van Rijbewijzen, waar men nog veel van zijn adviezen zal kunnen profiteren.

Thans gaat de Heer Schiff van zijn rust genieten en krijgt hij volop gelegenheid om zijn geliefde sport, het moeilijke golfspel, te beoefenen.

J. A. BRONGERS

Mijnhardt's
zenuurtabletten 75ct
laxeerttabletten 60ct
hoofdpijntabletten 60ct
Bij Apoth. en Drogisten